

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 19 martie 2021 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui,

Anghelcev Vasili xxxxxxxx, născut la xxxxxxxxxx, originar din xxxxxxxxxx, domiciliat în xxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 03.06.2020 – 02.07.2020;

30.10.2020 – 19.03.2021;

Instanța de apel: 24.07.2020 – 24.09.2020;

31.05.2021 – 29.09.2021;

Instanța de recurs: 24.12.2021 – 13.04.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 02 iulie 2020, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Anghelcev Vasili a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalent bănesc 30000 lei.

S-a încasat de la Anghelcev Vasili în beneficiul statului cheltuieli judiciare în mărime de 1760 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Anghelcev Vasili.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, din 24 septembrie 2020, a fost admis apelul declarat de inculpat, casată total sentința și dispusă rejudecarea cauzei penale privind învinuirea lui Anghelcev Vasili de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, de către prima instanță – Judecătoria Cahul, în alt complet de judecată.

3.1 Instanța de apel a stabilit că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 23 iunie 2020, la judecarea cauzei în prima instanță inculpatul Anghelcev Vasili a menționat, că nu are avocat ales, nu dorește să fie asistat de un apărător și va încerca să se apere singur. Fiind întrebat dacă lipsa avocatului este legată de starea materială, inculpatul nu a dat un răspuns concret, insistând că se va apăra de sine stătător.

Cu toate că prima instanță a explicat inculpatului că dânsul este în drept să beneficieze de asistență juridică garantată de stat și în orice moment al procesului penal poate să invite un apărător sau să solicite desemnarea unui avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, instanța de apel a considerat că instanța urma să determine dacă interesele justiției cer sau nu asistența obligatorie a apărătorului, și în cazul în care ajunge la concluzia că interesele justiției nu impun asigurarea inculpatului Anghelcev Vasili cu avocat – cel puțin să expună această poziție, ceia ce ar presupune că instanța a analizat problema dreptului la apărare prin prisma interesului justiției; iar în cazul în care ajunge la concluzia că interesele justiției impun asigurarea inculpatului Anghelcev Vasili cu avocat – să expună motivele acestei hotărâri.

În continuare a menționat că, este dificil de a vedea în această cauză cum ar fi putut inculpatul Anghelcev Vasili să-și exercite și să-și apere drepturile sale legitime fără a fi asistat de un apărător calificat în cursul examinării cauzei și să beneficieze de un proces echitabil, în situația în care dânsul are studii medii, muncește în calitate de mecanizator, evoluările sale din ședința de judecată nu atestă că ar avea un nivel de pregătire mai înalt decât cel corespunzător studiilor și ocupației, iar complexitatea cauzei este una sporită grație specificului componentei de infracțiune imputată și circumstanțelor evenimentului infracțiunii, care necesită implicarea unui specialist calificat.

Chiar dacă cererea de apel a inculpatului Anghelcev Vasili este întocmită mai mult sau mai puțin cu un conținut adecvat, este evident faptul, că nu el a întocmit cererea de apel, și în afara procesului dânsul recurge la asistența altei persoane. Or, una din garanțiile desfășurării procesului de judecare a cauzei bazat pe principiul contradictorialității este asigurarea dreptului la apărare al inculpatului.

Complexitatea cauzei în speță rezidă și din acel fapt, că pentru constatarea adevărului s-a recurs la petrecerea experimentului și la efectuarea expertizei judiciare care să determine existența posibilității tehnice pentru inculpatul Anghelcev Vasili de a evita accidentul rutier, și pentru a analiza raportul de expertiză în mod evident sunt necesare cunoștințele unui avocat. Cu atât mai mult, că Anghelcev Vasili pe parcursul întregului proces penal nu a recunoscut vinovăția, iar din probele administrate și apreciate de prima instanță în favoarea acuzării există o multitudine de inadvertențe: - în procesul-verbal de cercetare la fața locului suprafața carosabilă este indicată

din beton (f.d.10), iar în fapta constatată prima instanță a constatat că suprafața este acoperită cu asfalt; - prima instanță nu a clarificat dacă coeficientul de aderență care influențează distanța de oprire este același pentru suprafețele din beton și din asfalt, pentru a analiza corectitudinea concluziilor expertului din raportul din 11.03.2020 (f.d.192 vol. I), în care distanța de oprire la fel a fost calculată în corelație cu suprafața carosabilului din asfalt; din procesul-verbal de cercetare la fața locului nu este clar cum agentul constatat a stabilit locul ciocnirii unităților de transport; - prima instanță nu a dat aprecierii declarațiile părții vătămate Ceceli Veaceslav de la urmărirea penală (f.d.111 vol. I), unde acesta declară, că "m-am uitat în oglindă și am inclus semnalizatorul, am văzut că pe banda opusă la distanță de aproximativ 50-60m merge automobilul "VAZ", care mă depășește, dar nu am văzut ca la automobil să ardă semnalizatorul", precum și nu a dat apreciere schemei amplasării unităților de transport întocmită de partea vătămată Ceceli V. în cadrul audierii sale de la urmărirea penală; - organul de urmărire penală în cadrul verificării declarațiilor părții vătămate Ceceli V. la fața locului (f.d.186 vol. I) a constatat, că partea vătămată a văzut automobilul în spatele său la distanța de 69m, iar în cadrul verificării declarațiilor bănuitului Anghelcev V. la fața locului (f.d.152 vol. I) a constatat, că Anghelcev a observat începerea manevrei de către motoretă de la distanța de 64,8m; însă la efectuarea expertizei tehnice auto calculele au reieșit doar din datele relatate de partea vătămată; - la dispunerea expertizei tehnice auto prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 26.02.2020 (f.d.186 vol. I), întrebările au fost formulate superficial, fără indicarea datelor inițiale de reper constatate; - din raportul de expertiză din 11.03.2020 rezultă că expertului i-au fost prezentate materialele dosarului penal pe 52 file, dar nici în ordonanța de dispunere a expertizei, nici în raportul de expertiză nu este indicat care anume documente din materialele dosarului i-au fost prezentate expertului, or la acel moment dosarul era constituit din mai bine de 180 file.

4. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 19 martie 2021, Anghelcev Vasili a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

S-a încasat de la Anghelcev Vasili în beneficiul statului cheltuieli judiciare în mărime de 1760 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

4.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut ca fiind constatate următoarele circumstanțe de fapt: Anghelcev Vasili la data de 12.06.2019, în jurul orei 20⁰⁰, deținând permisul de conducere nr. xxxxx, ce permite conducerea vehiculelor de categoria „A, B, C”, conducând automobilul de model „xxxxx”, cu nr/î xxxxxxxx, deplasându-se pe traseul G-

139 20-1km+500m, între localitățile Vinogradovca și Musaitu, r-nul Taraclia, pe drum asfaltat, pe timp senin și cu vizibilitate normală, încălcând pct.45) alin.(1) lit. a),b),d), alin.(2), pct. 51 lit. b),c),d), pct.52 alin.(1),(2) ale Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care stipulează, că conducătorul trebuie să conducă vehiculul, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. De asemenea, înaintea depășirii, conducătorul vehiculului trebuie să se asigure că: cel care îl precedă pe aceeași bandă nu a semnalizat intenția de a depăși sau intenția de a preselecta spre stânga; poate efectua depășirea fără a pune în pericol sau a stânjeni circulația din sens opus, adică banda pe care urmează să se angajeze are un spațiu suficient și viteza vehiculului ce urmează a fi depășit permite executarea acestei manevre; și el poate să revină pe banda precedentă fără a stânjeni vehiculul depășit..., văzând la distanța de aproximativ 70m motocicletă de model „Viper”, care se deplasa în fața lui în aceeași direcție, fără număr de înmatriculare, condusă de Ceceli V., a început să depășească mijlocul de transport dat, deplasându-se pe banda de sens opus, și, văzând că Ceceli, care se deplasa în fața lui pe motocicletă „Viper”, a redus viteza de deplasare și a început manevra de întoarcere în sens opus, fără a se asigura că manevra dată poate pune în pericol siguranța traficului, nu a ținut cont de starea sa psihofiziologică, ce influențează atenția, reacția, și situația rutieră, nu a redus viteza chiar până la oprire, neschimbând direcția de deplasare, iar după frânare a virat la stânga, în rezultat a pierdut controlul vehiculului și s-a tamponat cu motocicletă condusă de Ceceli V., căruia i-au fost cauzate vătămări corporale medii în formă de plăgi contuze pe umăr stâng, sacrului, regiune lombară, capului, fractură închisă a corpului vertebrei toracale Th XII, iar motocicletei deteriorări tehnice.

Acțiunile lui Anghelcev Vasili au fost încadrate juridic conform prevederilor art. 264 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi: *„Încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății”*.

5. Sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 19 martie 2021, a fost atacată cu apel, de către avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Anghelcev Vasili să fie achitat din lipsă în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate.

5.1 În susținerea cererii de apel a menționat următoarele aspecte:

- din materialul probator administrat s-a constatat că Anghelcev V. a respectat cerințele regulamentului circulației rutiere;

- declarațiile părții vătămate Ceceli V. din cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată diferă la capitolul producerii accidentului și acțiunilor sale la acel moment, în pofida acestui fapt declarațiile în cauză au fost acceptate și puse la baza învinuirii;

- la caz nu au fost constatate probe concludente și pertinente ce confirmă comiterea infracțiunii de către Anghelcev V., fapt ce instituie casarea sentinței primei instanțe.

6. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, din 29 septembrie 2021, a fost respins ca fiind nefondat apelul avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului, și menținută fără modificări sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 19 martie 2021, privindu-l pe Anghelcev Vasili.

6.1 Instanța de apel a stabilit că, la pronunțarea sentinței prima instanță just a ajuns la concluzia, că fapta penală reținută în culpa inculpatului Anghelcev Vasili, a avut loc și a fost săvârșită de către acesta, în circumstanțele descrise mai sus.

În continuare a constatat în afara oricărui dubiu rezonabil faptul că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, ce coroborează între ele și careva divergențe între probele scrise care ar trezi dubii, nu au fost reținute.

Analizând temeiul nominalizat în raport cu motivele invocate în cererea de apel, instanța de apel a constatat că acestea nu-și găsesc confirmarea la judecarea apelului declarat de către partea apărării și inculpat, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării sentinței și achitării inculpatului Anghelcev Vasili. Prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de acesta încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

La fel a conchis, că prima instanță a pronunțat o sentință întemeiată și a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat, la caz fiind constatată încălcarea regulilor de securitate a circulației reglementat de lit. a), b), d) alin. (1) și lit. b), c), d) alin. (2) p. 45 și sub p. 1), 2) p. 51, p. 52 „Regulamentului de Circulație Rutieră”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009. Or, suportul probator reflectă o situație rutieră favorabilă în timpul producerii accidentului și anume suprafața carosabilului era acoperită cu asfalt, era uscată, vizibilitate a drumului foarte bună, condiții meteo bune, fapt confirmat prin procesele verbale de cercetarea a locului accidentului rutier și planșele fotografice, declarațiile martorilor și părții

vătămate, circumstanțe ce permiteau în volum deplin inculpatului Anghelcev Vasili de a evita coliziunea și de a se deplasa conform regulilor prevăzute de Regulamentul de Circulație Rutieră, asigurând astfel siguranța traficului rutier.

Referitor la motivele invocate de apelant, sub aspectul că probele prezentate în sprijinul învinuirii nu dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate în baza articolului 264 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a menționat că, argumentele apelantului sunt combătute atât prin declarațiile părții vătămate Ceceli V. cât și a martorilor Claraș A., Șvîdcenco S., Tuluș O., Șerepera G., Șișcova V., Nicu S. și Diacova I. acestea fiind în corespundere cu probele acumulate și puse la baza rechizitoriului.

Cu referire la poziția apărării precum că declarațiile părții vătămate Ceceli Veaceslav și a martorilor - Calaraș Alexandr, Șvîdcenco Serghei, Diacova Irina, Șerepera Galina, Șișcov Vasilii, Tuluș Oleg, Nicu Serghei sunt contradictorii, instanța de apel a reținut că apărarea în instanța de apel a confirmat că în prima instanță au avut posibilitatea să adreseze întrebări cu referire la circumstanțele accidentului, mai mult apelantul invocând existența declarațiilor contradictorii nu a indicat care anume sunt acestea indicând la general reaudierea martorilor invocați și în instanța de apel. Relevant este că la examinarea cauzei în apel a fost prezentă și partea vătămată Ceceli Veaceslav, cu toate acestea apărarea nu a solicitat darea citirii a declarațiilor din primă instanță a părții vătămate care în viziunea sa ar constitui careva contradicții, circumstanțe ce confirmă lipsa contradicțiilor invocate de partea apărării. Urmărirea penală și judecata în primă instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate.

Verificând aspectele de drept operate de prima instanță la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului Anghelcev Vasili, instanța de apel a reținut că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(1) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de până 600 unități convenționale, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani, cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 an.

Reieșind din faptul că potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea pentru săvârșirea căreia a fost condamnat inculpatul, se califică ca fiind o infracțiune mai puțin gravă, lipsa circumstanțelor agravante și atenuante, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, instanța de judecată a stabilit pedeapsă sub formă amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În atare împrejurări se atestă că la stabilirea și individualizarea pedepsei pentru inculpatul Anghelcev Vasili prima instanță nu a admis abateri de la criteriile de individualizare a pedepsei, or echitatea socială a pedepsei se realizează când față de inculpat se aplică sancțiunea penală corespunzătoare gradului prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțelor cauzei și personalității acestuia. Un alt scop important al pedepsei penale, este scopul reeducării și resocializării condamnatului, după executarea pedepsei penale stabilite.

Prin prisma expertizelor efectuate la caz prima instanță a calculat că în cadrul examinării cauzei penale au fost suportate cheltuieli de judecată în mărime de 1760 lei. Ținând cont de faptul că rapoartele de expertiză judiciară au fost efectuate după modificările operate de legiuitor la prevederile art. 143 Cod de procedură penală, instanțele de judecată pot da deplină eficiență prevederilor art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, care acordă posibilitatea de a obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, or, scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să reprezinte o excepție, dar nu regulă, prin urmare, concluzia primei instanțe privind încasarea sumei de 1760 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare din contul inculpatului Anghelcev Vasili, este întemeiată și justificată, prin care au fost respectate cerințele art. 229 alin. (2), Cod de procedură penală.

7. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului, prin care invocând incidența **pct. 6) și 8)** a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Anghelcev Vasili să fie achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzută de art.264 alin.(1) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, prevăzută de art.264 alin.(1) Cod penal.

7.1. În susținerea recursului avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului invocă:

- în acțiunile lui Anghelcev Vasili nu a existat și nu există nici o bănuială rezonabilă invocată în ordonanța de învinuire, deoarece sunt incluse circumstanțe și împrejurări care nici într-un mod nu se referă la Anghelcev Vasili, drept urmare sunt în lipsa prezenței unei bănuieli rezonabile în săvârșirea presupusei infracțiuni;

- în materialele cauzei penale nu a existat și nu există nici o probă directă, pertinentă și concludentă care ar conduce cel puțin la o careva bănuială rezonabilă în privința lui Anghelcev Vasili, urmare a careva acțiuni ilegale, fapt ce nu a fost menționat prin careva declarații din materialele cauzei și confirmate cu alte careva acte sau probe suplimentare, drept urmare se constată că nu poate fi interpretată ca infracțiune săvârșită de către Anghelcev Vasili;

- reieșind din acțiunile întreprinse de organul de urmărire penală, materiale și probe acumulate, declarațiile și explicațiile depuse de alți participanți la proces, se demonstrează cu certitudine faptul că în acțiunile lui Anghelcev Vasili nu se întrunește nici un element al componenței de infracțiune, în special nu se regăsește nici o acțiune întreprinsă de dînsul, prevăzută de latura obiectivă prevăzută de art.264 alin.(1) Cod penal, drept urmare se constată faptul lipsei laturii obiective în acțiunile lui;

- toate împrejurările și circumstanțele menționate în ordonanța de învinuire nu se regăsesc în suportul probatoriu, deoarece de către Anghelcev Vasili nu a fost întreprinsă nici o acțiune ilegală și faptele invocate nu au avut loc în realitate.

8. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat, din motiv că instanța de apel a adoptat o decizie legală și motivată.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul invocă ca temei de recurs pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel instanța de apel în următoarele temeiuri: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii;* 8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.*

Totodată, lecturând recursul declarat, Colegiul reține că acesta nu este motivat prin prisma temeiurilor de recurs indicate (pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală), acesta de fapt criticând modalitatea de apreciere a

probelor de către instanțele de fond și făcând deducții proprii referitor la acțiunile inculpatului.

Colegiul menționează că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înlăptuiește de către instanța de recurs.

Cu referire la eroarea prevăzută la *pct. 6)* alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, invocat de către recurent, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*, Colegiul penal, atestă că aceasta a omis să concretizeze prin ce se confirmă acestea, lipsind o motivare corespunzătoare în acest sens.

Totodată, instanța de recurs constată că instanța de apel, la examinarea cauzei penale a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, adoptând o decizie legală și întemeiată și a dat răspuns la toate argumentele invocate în apelurile declarate

Mai mult, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la menținerea în parte a sentinței instanței de fond.

Or, în fapt, decizia recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

În contextul expus, Colegiul menționează că, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, adică, *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății*.

Prin urmare, în conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor

din dosar, ajungând la concluzia corectă de menținere în parte a sentinței atacate, totodată oferind răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Cât privește pretinsa eroare de drept prevăzută la *pct. 8)* alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, semnalată de recurent, instanța de recurs o consideră ca fiind contrară stării de fapt constatate la caz, deoarece acest temei este prezent atunci când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective sau a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

Reieșind din solicitările recurentului, Colegiul penal constată în primul rând ambiguitatea acestora, or, aceasta solicită casarea deciziei cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Anghelcev Vasili să fie achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzută de art.264 alin.(1) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În același context, Colegiul penal notează că, deși se invocă eroarea prevăzută la *pct. 8)* alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală – *nu au fost întrunite elementele infracțiunii, sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde,* fără a motiva lipsa elementului infracțiunii- latura obiectivă, precum și eroarea privind condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, or, în expunerea motivelor recursului, pe de o parte recurentul indică asupra faptului că, în acțiunile lui Anghelcev Vasili nu a existat și nu există nici o bănuială rezonabilă invocată în ordonanța de învinuire, reieșind din acțiunile întreprinse de organul de urmărire penală, că din materiale și probe acumulate, declarațiile și explicațiile depuse de alți participanți la proces, se demonstrează cu certitudine faptul că în acțiunile lui Anghelcev Vasili nu se întrunește nici un element al componenței de infracțiune, adică ar semnala că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, însă de altă parte indică că, reieșind din acțiunile întreprinse de organul de urmărire penală, materiale și probe acumulate, declarațiile și explicațiile depuse de alți participanți la proces, se demonstrează cu certitudine faptul că în acțiunile lui Anghelcev Vasili nu se întrunește nici un element al componenței de infracțiune, în special nu se regăsește nici o acțiune întreprinsă de dînsul, prevăzută de latura obiectivă prevăzută de art.264 alin.(1) Cod penal, drept urmare se constată faptul lipsei laturii obiective în acțiunile lui, adică ar semnala că nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzută de art.264 alin.(1) Cod penal și anume latura obiectivă.

Pe cale de consecință, instanța de recurs ordinar notează că nu este clară poziția apărării în acest sens, sub aspectul că toate împrejurările și circumstanțele menționate în ordonanța de învinuire nu se regăsesc în suportul probatoriu, deoarece de către Anghelcev Vasili nu a fost întreprinsă nici o acțiune ilegală și faptele invocate nu au avut loc în realitate (*adică fapta nu a fost săvârșită de inculpat*), sau acesta totuși a comis fapta, însă aceasta nu ar întruni elementele infracțiunii incriminate și anume latura obiectivă.

Colegiul remarcă, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, potrivit căreia inculpatul a fost recunoscut vinovat.

Instanța de recurs mai atestă și faptul, că argumentele invocate de recurent, au fost combătute de instanța de apel în mod corespunzător, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (hotărârea *Van de Hurk vs Olanda*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinate chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care face referință recurenta, deci nu persistă temeuri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii, că instanța de apel nu a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și că fapta întrunește elementele infracțiunii, precum și instanța nu a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză. Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate și prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Anghelcev Vasili .....*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 mai 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie